

ПУНКТ ПОГЛЯДУ ПРАФСАЮЗЫ КРАІН СНД— ЗААДНО

Ші трыба лішні раз даказваць, што жыццёвы ўзровень мільёнаў людзей імкнецца зніжацца? Эканамічны крызіс вось-вось абярнецца ўсеагульным распадам, наперадзе — галеча і бэспрацоўе, а капіталы «тайдраномікі» і іх паслядоўнікі толькі і ведаюць, што ўпарта вядуць справу да «шокавай тэрапіі». Урэшце, усе мы ў ёй ужо і жывём. Чаму ж урады краін СНД толькі дэкларуюць, што пераход да рыначных адносін павінен суправаджацца ўключэннем усяго комплексу рыначных механізмаў і ў першую чаргу — іерархію сацыяльнай абароны працоўных? Вядома, многія ў «вяхрах» толькі што спяваюць прыпынкі: працягванне тапелінаў — справа рук саміх тапелінаў.

Іначай думаюць у Саюзе Міжнароднага аб'яднання прафсаюзаў (МАП) работнікаў аўтамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання. Днямі старшын гэтых прафсаюзнаў саюзавых краін СНД з'ехаліся ў Мінск, каб разабрацца, які ж ён нарэшце — гэты ўзровень сацыяльна-эканамічнай абароны працоўных, якія атрымліваюць плаці для сумесных прафсаюзных дзеянняў.

Вывады зроблены наступныя: рэформы правядзены ў асноўным за кошт дзейнасці сацыяльна-эканамічнай абароны працоўных, а законы на сацыяльна-эканамічнай абароны працоўных значна адстаюць ад патрэнбнасцей грамадства. Праграмы ж эканамічных пераўтварэнняў разлічаны на доўгі час, прычым з лужай перацэнкі мяккай выжывальнасці народаў. Савет МАП лічыць, што прафсаюзы павінны настолькі патрабаваць ад заканадаўчых органаў і ўрадаў зменшыць іх палітычны амбіцыі, прывесці ў парад свае ўзаемаадносінныя, пераарыентаваць іх на перадавыя, а не на перадавыя, у тым ліку ў машынабудаванні.

Не лішнім, думаецца, будзе дадаць: лідэры МАП дамовіліся — таксама, што ёсць неабходнасць аб'яднаць сілы прафсаюзаў аўтамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання пры правядзенні акцый пратэсту ў выпадку антынародных дзеянняў урадаў дзяржаў СНД. Так што восень, пара ў прыродзе халаднавата, у гэтым плане можа быць даволі гарачай.

Мікалай БЕЛАНОЎСкі,
намесні старшын
рэспубліканскага савета
прафсаюза работнікаў
аўтамабільнага і сельскагаспадарчага
машынабудавання

САЦЫЯЛЬНАЯ З'ЯВА

Колькі вам, Шура, патрэбна для поўнага шчасця?..

Мне пра Зіначку расказалі нядаўна. Азіяні толькі факцік зайнтрыгавалі — аб ім будзе наведана ў свой час. А так, у дзяўчыны дзючына, такіх часта можна сустрэць у цэнтры. Асабліва ў абедзены перапынак, калі ўнутры б'юцца «Халінка». У якім бы настроі вы ні былі, увагу звернеце абавязкова. Эфектыўна стварэнні. Вершы пісаць пра іх хочацца. Праўда, пры бліжэйшым разглядае такое жаданне прападае.

Дык што дзятчына Зіначка. Ёй яноўта пашынавала ў жыцці. Магла нарадзіцца ў вычэйнай сям'і, а тут тата — не самы апошні прамысловы на чальнік. Настолькі не апошні, што мама Зіначкі з'яўляецца хатняй гаспадыняй, а сама Зіначка праз дзень да кішыння расходзіць атрымлівае тысячу. Толькі на кішынню. Пішу гэта без ускіявай заадрасці: Богу, як кажуць, Богава.

Сама Зіначка любіць паўтараць, што калі ёй патрэбны грошы, то яна іх менавіта абавязкова будзе. Не-не, нічога такога не падумайце! Зычэйны гештэфт, куніў за столькі, прадаў за столькі. Шчыра скажу: гэтая Зіначка рыса мне вельмі падобасца.

Зіначка, канешне, скончыла прэстыжную школу. Не так даўно. Вучылася добра і лёгка, наогул, яна ўся такая лёгка, усе на лятэ, з паўслова, — проста дзіва. Першая спроба прадоўжыць адукацыю, аднак, пацярпела крах. Там штошч было звязана са знешняй эканомікай, самі ведаеце, у такім выпадку ідзе конкурс бальшчэ ў Зіначку тата яго, вядома, не вытрымаў. Ну, што ж, выпадак не смротны, сказала сабе Зіначка і пакройла на жыццё далей.

Нагадаю: дзятчына яна прыкметная, да таго ж ведае, якім віном трэба запіваць рыбу. Каго дзятчына, гэта адзначыць. І Зіначку аднойчы запрасілі выканаць ролю, ну, скажам так, эскорт-дзятчыны. Хто не ведае, тлумачу: нікай тайтай і ўжыў прэстыж, проста вы супаваджаеце маладога (ці не вельмі) дэлегацэ чалавека на свечкі раўт або на «спіры», вечарынку, значыць.

Вось так і да Зіначкі падыйшоў малады, прывабны і дэлегацэ. Патрабавалася разам пазываць у адным паважаным доме, куды прынята прыходзіць з жонкамі. Паколькі ў маладо-

ну вось, а ў Зіначкі справы далей пайшлі так. Яна ўсё ж паступіла на сваю эканаміку. Але бацька загадаў уладкавацца на работу. Хоць кін. Ну яна і ўладкавалася «хоць кін». Зіначка работа называецца «дзі туды і прынісі вунь тое», аднак яна не вельмі засмучаецца з гэтай нагодай. Дачка яна паслухмяная, тата кажаць — трэба рабіць. А на работу можна ездзіць і ў таксі.

Вам Зіначка не спадабалася? А чаму? Пабачылі б вы яе: абаяльная, маладая, апраўта з тонкім густам, прыгожая, разумная, ды і не сказаць што нафта ўжо разбачаная. Грашмыа кідаецца? Гэта, канешне, мінуў. З другога боку — не вайшлі ж грашмыа, а? Працаваць не хоча? А-а, вось гэта ўжо сур'ёзна, тут трэба задумацца.

Вы, напэўна, ставіце сябе на месца Зіначкі? Есць такі грэх? Вось калі б мне такое, ды я.. Да нічога — вы. Тое ж самае, тое ж самае, спадары і спадарыні. Не трэба нешчы, себе ласкімі: мы жс крыху Зіначкі, з аднае каліскай вылезлі. І адным, ад шалёнай кароўкі, малачком ускорыліся. Да Бог з ёю, з Зіначкай, давайце на себе глядзіце.

Азіяні мы знаёмы пры кожнай сустрэцы паўтарае адно і тое ж: ды я б суткі працаваў, як шалёны, як пракаціць, няжэй плаціць калі не долара, дык хоць рублёмі, але многа. Колькі, пытаю, табе трэба для поўнага шчасця? Ну, задумваецца, тысяч 50—60.

У дзень? Ды што ты, у месці! Не, кажу, не веру, я табе. Крыўдзіцца: чаму? А таму, што ты сабе і з тысяч адпрацаваць не можаш, які дурнін стане табе плаціць іх 50? Так мы з ім можам доўга «кіравацца», і ў рэшце рэшт разыходзіцца ворагамі.

Я крыху перажываю, чалавек пакруціўшы і за што ні пра што. Хоць і ведаю, што ладкаць ён яшчэ той і спраўна з'яўляецца на работу толькі ў дні выплат. То ў яго пездэка ў Піцер, то сустрэча з дзятчынай, то провады дзятчынай, то проста — тонкая, нам, дурням, незразумелая, меланхолія. Яму трыццаць, а дагэтуль жыве ў цёткі на кватэры, яна яго кор-

Фабіян Шантыр

Лёс і трагедыя наркоманцыянальных спраў Беларусі

(Працяг. Пачатак у № 198, 197).

Рэвалюцыйныя і грамадска-палітычныя падзеі разгортваліся ірарды часта спытліва. Бацьчы пачыненні Р. Скірмунта і такіх членаў БНК, як П. Алісёк, Я. Зялё, жэнда Галдзевскі, так звана сацыялістычная частка руху робіць спробы ліквідаваць Беларускі нацыянальны камітэт, узяць у свае рукі ініцыятыву і агульным напрамкам рэвалюцыйных мэт і разбіліваць саму ідэю нацыянальна-палітычнага адраджэння Беларусі. І ўжо ў ліпені 1917-га на другім з'ездзе прадстаўнікоў беларускіх арганізацый паларызацыя палітычных сіл адбываецца больш акрэслена. Стараецца новая арганізацыя — Цэнтральная Рада беларускіх арганізацый і партый. Яе задача — аб'яднаць беларускія палітычныя і культурныя арганізацыі, што ўзніклі і ўзніклі ў розных кутках краіны і Расіі, у тым ліку — у асяроддзі бежанцаў і салдат. Для гэтага вызначаліся і шлях — стварэнне дэмакратычнага цэнтру нацыянальнага і рэвалюцыйнага руху беларусаў. У адпаведнасці з наставаным з'ездам у Цэнтральную Раду ў мэтах абароны ад праікнення ў яе буржуазных элементаў мелі цяпер права пасылкі сваіх прадстаўнікоў толькі тым арганізацыям, якія прызнавалі дэмакратычны федэратыўны рэспубліку, бесплатную перадачу зямлі нароўну і развіццё беларускай нацыянальнай культуры. У выкананне Цэнтральнай Рады асноўны кіруючыя пасты зноў займалі прадстаўнікі Беларускай сацыялістычнай грамады, і срод іх — Цішка Гартны, Фабіян Шантыр, Язэп Дыла.. А б'юмю кіруючы БНК Раману Скірмунту на пэўны час давалася смсці з палітычнай арэны.

Кіраўніцтва Цэнтральнай Рады выдатна разумела, што без падтрымкі нізю поспехаў у рабоце дасягнуць нельга. Пагэтуам сваю асноўную ўвагу яны скіравалі на стварэнне арганізаванай Рады на месцах — у гарадах і мястэчках Беларусі. Пры непасрэдным удзеле Фабіяна Шантыра яны ўзнікаюць неабавязва ў Бабруйску і Слуцку — гарадах, дзе яго добра ведала насельніцтва, а таксама ў Магілёве, Маладзечне, Асіповічах, Оршы, Смаленску.. Дзесяць справядлівасці варты значыцца: спачувачыя беларускія справе лідэры Цэнтральнай Рады і іх шматлікія памочнікі знаходзілі далёка не ўсёды.

Справады шырокай хваляй пайшоў гэты рух восенню 1917-га. Дзякуючы энтузіязму і нестойкай прапаладзе, якую якая група наставіла на чале з С. Рак-Міхайлавічам, была падрыхтаваная спрыяльная абстаноўка для правядзення вайсковых з'ездаў срод войну-беларусаў. Так, 18 кастрычніка прайшоў з'езд байцоў-беларусаў трох армій Заходняга фронту. Была абрана Беларуска вайсковая Рада фронту, а якой потым утварылася ў Беларусі Беларуска вайсковая Рада. Такія ж з'езды прайшлі ў Віцебску (Паўночны фронт), Адзес (Румынскі) і Кіеве (Паўднёва-Заходні фронт). Два з'езды беларусаў-бежанцаў адбыліся ў Маскве, з'езд грамадскіх і настаўніцкіх арганізацый — у Смаленску, Віцебску, Польшку і іншых гарадах.

За некалькі тыдняў да Кастрычніцкага пераворту ў выніку гаровай арганізацыі Цэнтральнай Рада беларускіх арганізацый была пераўтварана ў Вялікую Беларуска Рад. 27 кастрычніка яна звярнулася з «Граматай да Беларускага Народу», у якой выказала сваю бліжэйшую мету: «..Сабраць усе жывыя сілы нашай бацькаўшчыны дэлегацыі абароны і ўтрымання нашых воласцяў, адабытых крывёй мільёнаў сыйно пакрыўджанай, бяздоўнай Беларусі».

Аб'яднанне агульным інтарэсамі, мэтамі і задачкамі барыцтва за нацыянальную незалежнасць 15 лістапада 1917 года выніковымі Вялікай Беларускай, Беларускай Цэнтральнай вайсковай радаў разам з выканаўчым камітэтам Заходняга фронту выпускаюць адрозне «Ко вэсему народу Беларускаму». Вось некалькі найбольш значных вытрымак з яе:

«Для Беларусі, як краіны, разорванай фронтом, найбольш заветай войной, немеленное заключение мира является крауеугольным камнем всей политики... Белоруссия должна быть демократической республикой, спавінай с Белоруссией и другими соседними республиками России на основе федерации... Вся власть в Белоруссии должна принадлежать Краевой Раде, избираемой на основе всеобщего, равного, тайного и пропорционального голосования. Белорусский народ не может допустить, чтобы край его был разорван на части и разделен державными соседями при подписании мирного договора. Для защиты своего права белорусский народ должен иметь на мирном конгрессе своих правомочных представителей... Чтобы создать такую власть в центре и на местах... созывается на 5 декабря 1917 года съезд представителей всего белорусского народа в городе Минске».

Праз два дні — 17 лістапада — пабачыў свет яшчэ адзін дакумент — «Дэкларацыя Беларускаго Комитета при Всероссийском Совете Крестьянских Депутатов», які ўзначальваў вядомы грамадскі дзеяч Яўсей Кавыч. Яны пачыналі аб'яўляцца, што гэты камітэт «узяў на себя» пачына арганізацыі тудовае беларуска-крэстьянскае вайскове абразавання Автономно-Свободной Белоруссии... Ізя скаікання Усебеларускага з'езда мела месца і ў пачатку 1918 года.

• Да 31 студзеня 1918 года ўсе даты даюцца па старому стылю.

Анатоль ІВАНЧЫКОУ

становах, рэзольцыях і дэкларацыях шэрагу іншых нацыянальных саюзаў, арганізацый, партый. Праўда, адносна даты прасоўваліся разыходжанні: адны прапаноўвалі называць з'езд на 5 снежня, другія — на 15-га. Але гэта было натуральна, не мым істотным.

У брашурі «Краткий очерк возникновения Белорусской Народной Республики» Аляксандр Цішкевіч пісаў: «Система представительства на Съезде была задумана и осуществлена чрезвычайно широко. На Съезд были приглашены представители от волостных крестьянских земств и комитетов всей этнографической Белоруссии (за исключением белорусской части), представители уездных и губернских земств, городских самоуправлений, Советов рабочих, крестьянских и солдатских депутатов, войсковых белорусских частей всех фронтов и тыла, беженских союзов и комитетов, кооперативов, профессиональных и иных организаций Белоруссии, всех политических партий края, всех национальных организаций и т. д.»

Такім чынам, усяго на Усебеларускі з'езд (у якім неўзабаве ўдзельнічаў і навуковец распрацоўкаў яго пэўнае значэнне і Усебеларускіх каларыс — А. М.) прыбылі 1872 дэлегацэ, з іх — 1167 з правам прамоўнага галасу і 705 — з правам дарадкава. Надзеленым паўнапраўнай уладай, ім і прадставіла вырашыць далейшы лёс шматліку краіны Паўночна-Заходняга фронту (альбо Заходняга вобласці, які паспелі «перахрысці» нашу бацькаўшчыну бальшавікамі).

Бальшавікі, і напярэй у асобе старшын Савета Народных Камісароў Заходняга вобласці і фронту К. Ландэра і камандуючага Заходнім фронтам А. Мяснікова (Мяснікіна), дазволілі правядзенне з'езда і выздзілі іх на гэта 50 тысяч рублёў, тым не менш усяляк імкнуліся перашкодзіць яго скліканню, а потым — і рабоце. Адны з іх адкрыта з'яўлялі аб непатрэбнасці з'езда, другія прапаноўвалі адклісці пачатак: маўляў, не той час... Тым не менш, дэлегацыі, абароны на яго, сабраліся ў Мінску практычна ўсе да аднаго. Пасля трох дзён перапрацывання і ўгадванняў сменіла Усебеларускі з'езд пачаў работу. Бабруйскі сацыял-дэмакраты на ім прадстаўляў Фабіян Шантыр.

Тым, хто імкнуўся сарваць ці хоць бы адсуныць пачатак з'езда, трапіла і адназначна адказаў у сваім выступленні дэлегат ад XII арміі Язэп Мамонька: «Тыя, хто хоча адклісці з'езд, мабыць, не ведаюць, які цяжка склікаць з'езд ад імя XII арміі, што мы можам аб'явіць у краіне (маша на ўвазе ў Беларусі — А. М.) уладу... Прамоўца прымеў пры гэтым больш чым пераканачны доказ: «Калі ў Петраградзе бальшавікі без з'яду аб'явілі ўладу, то чаму мы не можам аб'явіць уладу на з'ездзе?»

Тут, на з'ездзе, адбылася адна з першых сустрэч Фабіяна Шантыра з Аляксем Гаруном, які неўзабаве да гэтага вырнуўся са шматгадовайсылкі ў Сібір. Яны спадбаліся адзін аднаму сваімі поглядамі, перакананымі, планами на будучыню. Гарун быў абарані адным з генеральных старшын з'езда, а Шантыр, паводле сведчання газет «Беларускага Рада», сказаў на адкрыцці яго «прыгожую, поўную журбы і пачысты прамовы».

Цэлы тыдзень — аж да 16 снежня — на з'ездзе ішла ўнутраная арганізацыйная работа. У камісіях і фракцыях вырашчваліся дэклады і рэзалюцыі, ствараліся наказы, вылучаліся кандыдатуры ў прадвыдцы, Раду. Акрамя гэтага, дэлегацыі прыгледзіліся адзін да аднаго, знаёміліся з тымі, пра каго шмат чулі, але не ведалі асобасці..

16 снежня, калі, паводле сведчанняў А. Цішкевіча, «черновая внутренняя работа была закончена, наступил торжественный день осуществления Съездом его исторически важных политических задач». Першым пунктам у парадку дня стала пытанне аб аб'яўчэнні Беларускай Народнай Рэспублікі. Старшыня Беларускага з'езда Іосіф Серада даў слова кожнаму, хто меў жаданне выказацца, унесці сваю прапанову. Палыміяны і, разам з тым, дэлегацыі прамовы казалі Алякс Гарун і Язэп Мамонька, Паўлюк Аляксёк (Вялікая Беларуска Рад) і Кастусь Езавітаў (Цэнтральная вайсковая рада), рэдактар газет «Белорусская Рад» і «Кастусь Езавітаў» (Цэнтральная вайсковая рада) і прадстаўнік Маскоўскай арганізацыі Беларускай сацыялістычнай грамады Язэп Дыла, вайсковы з Паўночнага Заходняга фронту, Паўднёва-Заходняга фронту, Румынскага фронту, Балтыйскага флоту, 1-га Беларуска палка, пасланы Польшкай Дэлегацыйнага саюза, Булда, Віцебскага народнага саюза, вучнёў-беларусаў Мінска, бежанцаў Гродзенскай губерні... Ад імя сацыял-дэмакрату Вабруйска Фабіян Шантыр значыў:

«...Калі яны кажуць забыць сваю радзіму — гэта яна і не разумею. Асіміліцы — гэта работа. Чаму вы сабраліся сюды? Вас прывяло сюды, браты, нацыянальнае пачуццё. Нацыянальнае адраджэнне ніколі не загіне...»

Бурнае абмеркаванне пытання аб будучыню Беларусі ўрэшце рэшт заканчвалася. Станавіліся выдывочнымі да напрамку. Дэкларацыя, якую рыхтавалі мінчане, віленцы, смаленцы, гродзенцы, прадугледжвала поўную самастойнасць Беларусі, а пазіцыя прадстаўнікоў Віцебшчыны і Магілёўшчыны звядзілася да адзіства з Расіяй. Кіраўнікі з'езда І. Серада, М. Вазіла, А. Гарун, прафесар Я. Карскі, адвакат А. Цішкевіч, тым не менш, змаглі знайсці кампраміснае рашэнне..

(Працяг будзе).

«ДАСЬЕ» НА РЭСПУБЛІКУ

Са спецыяльным «дасье» прысвечаным Рэспубліцы Беларусі, чытачы змогуць азнаёміцца ў лютымскіх нумарах часопіса «Деловые люди» у будучым годзе. Гэта рубрыка, якая з'яўляецца спецыяльнай энцыклапедыяй па канкрэтных тэмах і змяшчае важныя камерыйныя прапановы, — адна з самых цікавых у эканамічным выданні, адрасаваным для прадпрыемальнікаў.

З дня заснавання «ДЛ» мінула ўсяго два гады. Вялікую дапамогу ў яго станаўленні аказалі Маскоўскія акцыянерны інавацыйны банк, выдавецтва «Прайгэс», а таксама параж-

скія кампанія «Сантэкс» на чале з прэзідэнтам Рабертам Эрсанам. Менавіта яны заснавалі сумеснае франка-расійскае прадпрыемства «Прэс-кантакт», якое сабрала пад шмат маладых журналістаў і паліграфістаў.

Як паведамляе карэспандэнт БЕЛІНФАРМА галоўны рэдактар часопіса Валдзім Біроўко, 87 працэнтаў чытачоў «ДЛ» — кіраўнікі камерыйных і эканамічных службаў, дырэктары сумесных прадпрыемстваў, акцыянерных таварыстваў, малых прадпрыемстваў, кааператываў... Прычым узрост кожнага другога з іх — да 30 гадоў. Часопіс адрасаваны, перш за

ўсё, «тэрыму» сааслоўі, якія ўсё больш уліваюцца ў агульнае стабё. Адначасова ён імкнецца стаць інфармацыйным мостам паміж кіраўнікамі сваёй фармы і ў краінах СНД і заходнім дэлеавам светам.

Яго аўтары — вядомыя аічынныя і зарубешныя аналітыкі, якія вядуць гутаркі аб праблемах эканомікі, развіцця рыначных адносін. Камерыйныя агляды суседнічаюць з фінансавым і прававым інфармацыяй. Значна месца адводзіцца экспертным ацэнкам, якія запалююць праблемы афіцыйнай статыстыкі. Прызначэнне гэтых публікацый — дапамагчы дэлеавам чалавеку лепш адчуць

тэндэнцыі ў развіцці сусветнага рынку. Выданне мае падлісчыкаў у 60 краінах свету, чацвёртая частка тыражу — 40 тысяч — прызначана для англамоўных чытачоў. Гэта, у асноўным, кіраўнікі прадпрыемстваў і фірм, якія супрацоўнічаюць з СНД, юрысты, эканамісты, супрацоўнікі аўдытарскіх фірм, банкаўскія спецыялісты.

Каждый, час — грошы. Бізнэсменам гэта добра разумеюць. Таму кароткая, але даволі ёмістая інфармацыя «Деловых людей», як сведчаць вынікі прадзеднага апытання, іх вельмі задавальняе.

БЕЛІНФАРМ.

Мінфін інфармуе

Пасля публікацыі ў штотыднёвіку «Аргументы і факты» (нумар 36, 1992 г.) артыкула «Лёс аблігацый і мэтавых чэкаў» пачыналіся выпадкі звароту грамадзян з пытаннем: ці могуць жыхары іншых рэспублік, у прыватнасці Беларусі, здаць свае аблігацыі дзяржаў-

най мэтавай бэспрацэнтнай пазыкі СССР 1990 года на набыццё тавараў? прымітлага карыстання ў ашчадных банкі на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі?

У мінфіне Расіі на зпыт на конт гэтага атрымалі адназначны адказ: на жыхароў ін-

А. АТАПКОУ,
начальнік аддзела Упраўлення грамадзянска-абарончых, крыдату і каштоўных папер Мінфіна Рэспублікі Беларусь.

А мох і цяпер там

Яшчэ ў 1986 годзе па вуліцы 8 Сакавіка ў Крывяне быў будаваны драўляны дом пад нумарам 17-а. Праз некалькі гадоў яго гаспадары захварэлі. Было вызначана, што дом падлягае зносу: калі замераў радыёактыўнасць выкарыстаная пры будаўніцтве моху, цагляны, з якіх складзена печка, дазметр паказаў 0,600—0,800 мікрарэнтгена ў гадзіну. Тым не менш разбіраў дом даўносамі гаспадарамі, а радыёактыўны мох ляжаў на сцябле амаль тыдзень, і веспер разносіў яго на гораду. Ніхто не спынаўся вывозіць і бярэжыны, рабіць на гэтым месцы дэзактывацыю..

З трагічнага красаўкі 86-га мінулі ўжо гады, але Чарнобыль яшчэ доўга і грозна будзе напамінаць аб сабе. Асабліва там, дзе гаспадарыць бэспроўтнасць і абыякавасць.

НА ЗДЫМКУ: тут па-ранейшаму пануе радыкацыя.

Валерый БЫСАУ,
(БЕЛІНФАРМ).

ПРАЦОУНЫ ТЫДЗЕНЬ ДАУЖЫНЕЙ У... 3 ДНІ

Многія прадпрыемствы Брэскай вобласці працуюць сёння на скорочаным графіку. На 3-дзённым працоўным тыдзень перайшлі калектывы Баранавіцкага аўтаагратнага завода, металаапрацоўчага аб'яднання ў Бяроза, Пінскага экскаватара-монтажнага завода. У выніку адпачынак пайшлі работнікі Пружанскага завода радыёдэталуў, Брэскага завода «Колера-трон», іншых прадпрыемстваў.

БЕЛПАН.

ПРАВЕРЦЕ ПРАВІЛЬНАСЦІ АФАРМЛЕННЯ АБАНЕМЕНТА

На абанемента павінен быць прастаўлены адбітак касавай машыны.

Пры афармленні падпіскі (пераадрасоўкі) без касавай машыны на абанемента прастаўляецца адбітак каландарнага штэмпеля аддзялення сувязі. У гэтым выпадку абанемонт выдаецца падпісчыку з квітанцыяй аб аплаце кошту падпіскі (пераадрасоўкі).

Для афармлення падпіскі на газету або часопіс, а таксама для пераадрасавання выдання бланк абанемента з дазважачай карткай запаўняецца падпісчыкам чарпінам, разборліва, без скарачэнняў, адпаведна ўмовам, выкладзеным у каталогах.

Запаўненне месцаўных клетак пры пераадрасаванні выдання, а таксама клеткі «ПВ-МЕСЦА» робіцца работнікамі прадпрыемстваў сувязі.

Эфір для апазіцыі: дамоўленасць парушана

Не так даўно «Звязда» паведаміла аб тым, што парламенцкая апазіцыя БНФ атрымала напярэдняую згоду ад кіраўнікоў Міністэрства інфармацыі і Бельтэлерыдэкампаіні на прадстаўленне стабільнага эфірнага часу на тэлебачанні і радыё. Апазіцыя падрыхтавала практэ дамовы, згодна з якой запрашала да сябе дзве гадзіны тэлевізійнага і адну — радыёэфіру на тыдзень. Днямі мы паведамілі: дамова не падпісана. Міністр інфармацыі Анатоль Бутвіч і старшыня Бельтэлерыдэкампаіні Аляксандр Сталіроў заявілі, што іначай такі крок немагаснод-ны.

Што стала прычынай адмовы? Кіраўнікі інфармацыйнага ведамства мяркуюць, што, калі выдзеліць эфір апазіцыі БНФ, то ўслед за гэтым аналагічныя просьбы паступілі і ад іншых палітычных партый і рухаў, а іх ужо калі дзесяткі. Можна ўявіць і без таго перанасычаны палітычным перадачамі, а цікавасць да іх з боку насельніцтва за апошні час рэзка знізілася. Акрамя таго, на думку афіцыйных прадстаўнікоў Бельтэлерыдэкампаіні, апазіцыі і без таго не чыніцца ніякіх перашкодаў, калі ад яе паступаюць адпаведныя просьбы.

— Мы разлічвалі, што ў на-

прапаўнае купіць «Мерседэс» за два мільёны рублёў? А што да свядаржэння аб тым, што мы нібыта б

